

- Πρόγραμμα εργασιών εφαρμογών φηγεσθέρου οίκου οικονομίας
μέσ' α' μαρτυρία ~~φωτογραφία~~ φηγεσθέρου ρυθμίσεων.
Άρθρο 6 καταργησιμὰ ἀδὲ ἐξέχου πρῶτον, ματαίρησι ἀδὲ ἐξέχου ἐν τῷ
στὸ τῶν ἐξέχου οὐδὲν

Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ο Γ Ι Ε Σ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟ 18.10.1985

ΠΡΑΞΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Αιτιολογική Έκθεση

Η Κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει την οικονομική κρίση και το αδιέξοδο στο ισοζύγιο πληρωμών, που εκδηλώθηκε με ενκρηκτικές διαστάσεις το φθινόπωρο του 1985, προχώρησε στα μέτρα της 11 Οκτωβρίου 1985 που τα κυριώτερα τους είναι η τροποποίηση της ΑΤΑ, η υποτίμηση της δραχμής, η επιβολή περιθωρίων στις εισαγωγές και η επιβολή έκτακτης εισφοράς στον φόρο εισοδήματος του 1984. Τα μέτρα που αναφέρονται στην εισοδηματική πολιτική του 1986, στην κατάργηση της ΑΤΑ του τρίτου 4μηνου του 1985 που θα ήταν 16% και στην τροποποίηση της ΑΤΑ του 1986 που υπολογίζεται ότι θα έχει ως συνέπεια την μείωση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων κατά 10% περίπου μέσα στον χρόνο αυτό, έρχονται να νομοθετηθούν με το παρόν Σχέδιο Νόμου. Τα άλλα μέτρα είτε περιλαμβάνονται στο φορολογικό Νομοσχέδιο, είτε πάρθηκαν με διοικητικές πράξεις, αλλά δεν μπορούν να υλοποιηθούν και να μην αποτελέσουν αντικείμενο συζήτησης στην Βουλή.

Τα μέτρα αυτά κρίνονται μονόπλευρα και εντελώς ανεπαρκή δεδομένου ότι ρίχνουν όλο το βάρος της μείωσης του πληθωρισμού στους εργαζόμενους, χωρίς να περιορίζουν στο ελάχιστο την κύρια εστία του πληθωρισμού, που είναι η σπατάλη του Δημόσιου Τομέα. Εξάλλου, είναι βέβαιο ότι η οικονομία δεν πρόκειται ποτέ να ανακάμψει χωρίς η Κυβέρνηση να περιορίσει την εχθρική της στάση απέναντι στην ιδιωτική πρωτοβουλία, που στην πράξη εκδηλώνεται με μια διπρόσωπη οικονομική πολιτική:

Από την μιά μεριά διακηρύξεις ότι η Κυβέρνηση υποστηρίζει την ιδιωτική πρωτοβουλία και ότι επιζητεί από αυτήν επενδύσεις, αύξηση της παραγωγής, εξαγωγές και

Από την άλλη, επέκταση του ευρύτερου δημόσιου τομέα και μάλιστα σε τομείς που ανταγωνίζεται την ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά με άνισους όρους αφού οι συνεταιρισμοί ή οι κρατικές επιχειρήσεις χρηματοδοτούνται και έχουν συνεχή κάλυψη των διαχειριστικών ελλειμμάτων τους με καθεστώς ασυδοσίας, ενώ οι ιδιωτικές συνεχώς ελέγχονται πιεστικά, δικάρονται και δεν χρηματοδοτούνται.

Το πρόβλημα της Οικονομίας μας είναι πολιτικό. Η οικονομική κρίση είναι κυρίως αποτέλεσμα της κρίσης εμπιστοσύνης, αρχικά των παραγωγικών τάξεων και τώρα όλου του λαού, στην αμεροληψία, την διαφάνεια και την ακεραιότητα της διαχείρισης της Οικονομίας από την Κυβέρνηση. Οι τροπολογίες που υποβάλλονται αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο μέτρων που στοχεύει στην αποκατάσταση κλίματος εμπιστοσύνης και δικαιοσύνης στην λειτουργία της Οικονομίας.

Ειδικότερα:

Με το Άρθρο 3 καθιερώνονται κίνητρα παραγωγικότητας για τους εργαζόμενους. Μέχρι τώρα η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης είχε ως αποτέλεσμα την ισοπέδωση των αμοιβών, έτσι ώστε οι εργαζόμενοι και ιδιαίτερα αυτοί που κατέχουν θέσεις-κλειδιά μέσα στις επιχειρήσεις να μην έχουν κανένα κίνητρο να αυξήσουν την προσπάθειά τους. Με το άρθρο αυτό θεσπίζονται ουσιαστικά κίνητρα με τη δυνατότητα διανομής μέρους των κερδών χωρίς φορολογία στους εργαζόμενους, με τη μορφή πριμ ή άλλων αμοιβών που σχετίζονται με την παραγωγικότητα. Τα κίνητρα λειτουργούν και για τις επιχειρήσεις αφού αν δεν δώσουν τις αμοιβές παραγωγικότητας τα κέρδη θα φορολογούνται.

Επίσης καθιερώνεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα η δυνατότητα διάθεσης δωρεάν ή με ευνοϊκούς όρους μετοχών στους εργαζόμενους, που αποκτούν έτσι το δικαίωμα να γίνουν ιδιοκτήτες της επιχείρησης στην οποία εργάζονται.

Με το Άρθρο 4, καθιερώνεται η απελευθέρωση του τραπεζικού συστήματος από τους σημερινούς αναχρονιστικούς περιορισμούς που μοναδικό αποτέλεσμα είχαν την προνομιακή χρηματοδότηση του Δημοσίου και την προνομιακή χρηματοδότηση μόνο των βιομηχανών και των βιοτεχνών που είχαν ακίνητα, ή την χρηματοδότηση της κατοικίας με χαριστικές πράξεις του Δημοσίου. Με την απελευθέρωση θα επιτρέπεται στις τράπεζες η χρηματοδότηση οποιασδήποτε δραστηριότητας κρίνεται αποδοτική και έτσι θα ανοίξει επιτέλους και η στεγαστική και καταναλωτική πίστη για όλους τους Έλληνες, ενώ οι επιχειρηματίες θα χρηματοδοτούνται ανάλογα με τις ικανότητες τους και τις ιδέες τους και όχι τα ακίνητα που προσφέρουν. Θα πάψουν δε οι βιομηχανίες που προσέφεραν ακίνητα για υποθήκη να λειτουργούν ως παρα-τράπεζες του εμπορίου.

Από την άλλη πλευρά, το Δημόσιο θα δανείζεται πιά στην ελεύθερη αγορά και όχι με χαριστικά επιτόκια όπως τώρα. Το αποτέλεσμα θα είναι να πιεσθεί να περιορίσει τα τεράστια ελλείμματα που είναι η πηγή του πληθωρισμού και έτσι θα φανεί και η περίσσεια χρηματοδοτικών πόρων που υπάρχουν για την

χρηματοδότηση της παραγωγικής δραστηριότητας του ιδιωτικού τομέα.

θεσπίζεται πόρος για την επιδότηση του επιτοκίου διάφορων επιθυμητών δραστηριοτήτων που κρίνεται ότι έχουν ανάγκη ενίσχυσης από την Νομισματική Επιτροπή που ανασυγκροτείται γιαυτό τον σκοπό και μόνο.

Τέλος περιορίζεται η ασύδοτη χρηματοδότηση του Δημοσίου με τη μέθοδο των προκαταβολών και το νομισματοπιστωτικό πρόγραμμα γίνεται αντικείμενο συζήτησης και έγκρισης από τη Βουλή.

Το Άρθρο 5 στοχεύει στον περιορισμό του γιγαντισμού της Δημόσιας Διοίκησης και στην ολοκλήρωση της αποκέντρωσης. Επίσης, για να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά η κρίση, όχι με μονόπλευρη λιτότητα σε βάρος των εργαζομένων μόνο, προβλέπει την μείωση των δαπανών του Προϋπολογισμού του 1986 κατά 275 δις δραχμ. περίπου καθώς και την απαγόρευση των προσλήψεων στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα.

Με το Άρθρο 6 οργανώνεται η αποτελεσματική καταπολέμηση των μονοπωλίων είτε ιδιωτικών είτε κρατικών και καταργείται το σύστημα ελέγχου τιμών, που μοναδικό αποτέλεσμα έχει να ανεβαίνουν περισσότερο οι τιμές αφού παύει ο ανταγωνισμός, να πέφτει η ποιότητα και να αντικαθίσταται η εγχώρια παραγωγή από εισαγωγές.

Το Άρθρο 7 στοχεύει στην εξάλειψη μιας άλλης "κρυφής" πηγής ελλειμμάτων, των προβληματικών και των διάφορων παρεμβατικών κρατικών οργανισμών. Οι επιχειρήσεις αυτές υπό το πρόσχημα ότι δίδουν δρούν για το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου ή των παραγωγών, σωρεύουν τεράστιες ζημιές που ουδείς γνωρίζει γιατί καλύπτονται κάτω από ύποπτη αδιαφάνεια και συγχρόνως νοδεύουν τον ανταγωνισμό. Έτσι αντί η δραστηριότητα αυτή που είναι καθαρά εμπορική και συνεπάγεται κέρδη αλλά και ζημιές να πέφτει σε βάρος του ιδιωτικού τομέα, την πληρώνει τελικά ο φορολογούμενος ή ο καταθέτης των τραπεζών. Υπογραμμίζεται ότι από την στιγμή που περιέχονται αυτές οι επιχειρήσεις στον δημόσιο τομέα μεταβάλλονται όλες σε ζημιολόγους και σε πρωταγεία αργόμισθων που εξυπηρετούν τα κοιμητικά συμφέροντα και μόνο. Το κόστος των ζημιών αυτών υπολογίζεται σε 200 περίπου δισεκατομμύρια για το 1986, χωρίς να περιλαμβάνεται σ' αυτές οι ζημιές που προκαλούνται από αυτές τις επιχειρήσεις σε άλλες ΔΕΚΟ, π.χ. από την ΠΥΡΚΑΛ στην ΔΕΗ, από τα Ναυπηγεία στον ΟΣΕ.

Γεώργιος Σουφλιάς
Βουλευτής Αρρίων

ΠΑΛΑΙΣ ΚΡΑΤΕΙΣ
Βαλάνης Κωνσταντίνος

Α. 31-1-86

Μετά το Άρθρο 2 της Πρόξης Νομοθετικού Περιεχομένου της 18/10/85 προστίθενται τα Άρθρα 3,4,5,6,7 και το Άρθρο 3 ξανα-αριθμείται ως Άρθρο 8.

Άρθρο 3

Κίνητρα Παραγωγικότητας

1. Επιτρέπεται η διάθεση ποσού μέχρι 25% των καθαρών κερδών κάθε επιχείρησης στους εργαζομένους με τη μορφή αμοιβής παραγωγικότητας. Τα ποσά αυτά δεν υπόκεινται σε φορολογία κερδών και δεν προστίθενται στο φορολογητέο εισόδημα του εργαζόμενου.
2. Η παραγωγικότητα ορίζεται ως το ποσοστό αύξησης του ανά απασχολούμενο μέσου όγκου της παραγωγής και σε κάθε μονάδα αύξησης επιτρέπεται διανομή μέχρι 5% των κερδών.
3. Η διανομή του ποσού αυτού μεταξύ των εργαζομένων γίνεται κατά την κρίση της διοίκησης της επιχείρησης αλλά κανείς εργαζόμενος δεν μπορεί να εισπράξει παραπάνω από το τριπλάσιο του ποσού που προκύπτει από την διαίρεσή του ποσού δια του αριθμού των απασχολούμενων.
4. Επιτρέπεται η εκ μέρους των μετόχων διάθεση ποσοστού μέχρι 5% από την έκδοση νέων μετοχών δωρεάν ή σε μειωμένη τιμή στους εργαζομένους στην επιχείρησή. Ποσό ίσο προς την επιδότηση εκπίπτει ως δαπάνη από τα κέρδη της επιχείρησης.
5. Επίσης επιτρέπεται στις επιχειρήσεις η χορήγηση δανείων στους εργαζομένους για την απόκτηση μετοχών υπό ευνοϊκούς όρους.

Άρθρο 4

Απελευθέρωση του Τραπεζικού συστήματος

1. Από 1.7.86 καταργείται το δικαίωμα του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος να ορίζει ανώτατα επιτόκια καταθέσεων και χορηγήσεων.
2. Από την ίδια ημερομηνία καταργείται και το υφιστάμενο σύστημα δεσμεύσεων/ αποδεσμεύσεων/ υποχρεωτικών καταθέσεων, ανάλογα με το είδος των καταθέσεων και των χορηγήσεων. Καταργείται και η δυνατότητα της ΤΕ να επιβάλλει ανάλογα συστήματα στο μέλλον.

3. Η Τράπεζα της Ελλάδος ελέγχει την νομισματική κυκλοφορία και τη ρευστότητα των τραπεζών με ενιαίο σύστημα υποχρεωτικών εντόκων καταθέσεων που μπορεί να φθάσει κατ'ανώτατο όριο το 50% των καταθέσεών των τραπεζών. Ο τόκος των καταθέσεων αυτών καθώς και ο αναπροεξοφλητικός τόκος καθορίζονται από την Τ.Ε.
4. Οι Τράπεζες καταβάλλουν στην ΤΕ επίσημα εισφορά ίση προς το 1% των πάσης φύσεως καταθέσεων τους για την τροφοδότηση του Ταμείου Επιδοτήσεως Επιθυμητών Δραστηριοτήτων. Το ύψος της επιδοτήσεως του επιτοκίου και οι δραστηριότητες (π.χ. γεωργία, βιοτεχνία) που επιδοτούνται καθορίζονται με απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής, που ανασυνιστάται γι αυτό τον σκοπό και μόνο.
5. Απαγορεύεται στην Τράπεζα της Ελλάδος η χορήγηση προκαταβολών ή κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο κάλυψη ελλειμμάτων του Δημοσίου σε ποσοστό πάνω από 5% των συνολικών δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού.
6. Το Νομισματοπιστωτικό Πρόγραμμα κάθε Οικονομικού Έτους κατατίθεται κάθε χρόνο για έγκριση στη Βουλή το αργότερο μέχρι 10 Ιανουαρίου.

Άρθρο 5

Μείωση Ελλείμματος ΓΠΚ - Αποκέντρωση της Δ.Δ.

1. Από 1.7.1986 καταργούνται όλες οι εκτελεστικές αρμοδιότητες των Κεντρικών Υπηρεσιών των Υπουργείων και μεταφέρονται στις Νομαρχιακές Υπηρεσίες. Οι Κεντρικές Υπηρεσίες μετατρέπονται σε αυστηρά επιτελικά όργανα ανάλυσης σχεδιασμού, προγραμματισμού και χάραξης πολιτικής.
2. Από την αυτή ημερομηνία τα Υπουργεία μειώνονται από 20 σε 15. Τα καταργούμενα Υπουργεία, οι αρμοδιότητες που καταργούνται ή μεταφέρονται και η διαδικασία μετάταξης των υπαλλήλων σε άλλα Υπουργεία ή Υπηρεσίες ορίζονται με Π.Δ. που εκδίδεται με πρόταση του Πρωθυπουργού μέχρι 1.6.1986.
3. Στις 31.5.86 κατατίθεται στη Βουλή τροποποίηση του Προϋπολογισμού με μείωση των δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού κατά 10% και του Προγράμματος Δημ.Επενδύσεων κατά 30%.

4. Από την ισχύ του νόμου αυτού μέχρι την 31.12.1988 απαγορεύεται κάθε πρόσληψη στον Δημόσιο Τομέα. Τα κενά που δημιουργούνται από την αποχώρηση υπαλλήλων πληρώνονται με μετάθεση ή μετάταξη.

Άρθρο 6

Ενίσχυση του Ανταγωνισμού, Καταπολέμηση των Μονοπωλίων

1. Ιδρύεται Εθν. Επιτροπή Ανταγωνισμού στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας αποτελούμενη από εκπροσώπους του Δημοσίου, της Ενώσεως Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων του ΕΒΕΑ, ΣΕΒ, ΕΣΙΠ, Εμπορικών Συλλόγων και αντίστοιχη Γραμματεία με τις εξής αρμοδιότητες.
 - α. Προετοιμασία αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας
 - β. Επίβλεψη του ανταγωνισμού
 - γ. Παρέμβαση διοικητική ή άλλη, για την διάλυση μονοπωλίων ή ολιγοπωλίων ιδιωτικών ή δημοσίων.
 - δ. Υποβολή στη Βουλή κάθε χρόνο Έκθεσης για την Κατάσταση του Ανταγωνισμού. Η Έκθεση συζητείται κατά μήνα Ιούνιο πριν από το κλείσιμο της Βουλής κατά τη διαδικασία συζήτησης του Προϋπολογισμού.
2. Καταργείται κάθε νόμος ή διάταξη για τον έλεγχο τιμών ή για την κατάταξη των ειδών σε διάφορες κατηγορίες επαρκείας με εξαίρεση προσωρινές διατάξεις (ισχύος μέχρι 2 ετών) που εισηγείται η ΕΘΕΠΑΝ κατά την μεταβατική περίοδο διάλυσης των μονοπωλίων.

Άρθρο 7

Μείωση Ελλείμματος Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα

1. Μέχρι 30.4.1986 οι μέτοχοι των ακόλουθων εταιριών, οργανισμών και προσώπων ιδιωτικού ή δημόσιου δικαίου, που όλοι ανήκουν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα υποχρεώνονται να τις διαλύσουν: ΠΡΟΜΕΤ, ΑΓΡΕΕ & ΝΕΑ ΑΓΡΕΕ, ΚΘ Εξαγωγών ΕΜΠΟ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, Ι.Τ.ΚΟ, Κ.Α.ΕΙΔΩΝ, ΑΕΔΙΚ ΟΕΑΒ και ΚΤΕ. Οι αρμοδιότητες τους περιέρχονται στον Ιδιωτικό τομέα.
2. Μέχρι 31.12.1986 ο ΟΑΕ υποχρεώνεται να εγκαθαρίσει όλες τις υποθέσεις των επιχειρήσεων που έχουν υπαχθεί σ' αυτόν και να επιστρέψει τη διοίκηση των επιχειρήσεων στους μετόχους. Στην περίπτωση που μετοχές ανήκουν στο δημόσιο αυτό εκπροσωπείται από τη πλειοψηφούσα Κρατική Τράπεζα.

3. Από την 1.1.1988 απαγορεύεται σε Τράπεζες του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα να έχουν τον έλεγχο των μετοχών προβληματικών επιχειρήσεων. Οι Τράπεζες οφείλουν να εκποιήσουν μέχρι τότε τις μετοχές τους σε Ν.Π.Ι.Δ. ή φυσικά πρόσωπα είτε με συμφωνία, είτε με πώληση στο Χρηματιστήριο. Σε περίπτωση που τούτο δεν καταστεί δυνατό η επιχείρηση θα πωλείται με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό και θα κατακυρωθεί υποχρεωτικά στον πρώτο πλειοδότη.
4. Οι διατάξεις των παρ. 2&3 του Άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή στην ΕΛΕΠΕΧ ή άλλες εμπορικές βιομηχανικές και ναυτιλιακές εταιρίες που ασκούν παραγωγική δραστηριότητα και ελέγχονται από τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα.
5. Από 1.1.1987 απαγορεύεται η χρηματοδότηση κ.λ.π. από το Δημόσιο, τους Κρατικούς Οργανισμούς και τις Τράπεζες Εταιριών, Οργανισμών, συνεταιρισμών και λοιπών προσώπων του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα που ασκούν παραγωγική δραστηριότητα και παρουσιάζουν διαχειριστικό έλλειμμα για δεύτερη οικονομική χρήση, κατά σειρά.
6. Με εξαίρεση τις επιδοτήσεις των αναπτυξιακών νόμων, των διαφόρων προγραμμάτων της ΕΟΚ και τις επιστροφές εξαγωγικών επιτοκίων απαγορεύεται κάθε άλλη επιδότηση ιδιωτικού φορέα ή φορέα που εμπίπτει στο Άρθρο 7. Καταργούνται οι διαφοροποιήσεις επιδοτήσεων, χρηματοδοτήσεων κ.λ.π. παροχών μεταξύ φορέων του Ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα.

Αθήνα, 31-1-1986

Ι. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Γ. Σουφλιάς

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΔΑΡΔΑΝΕΛΩΝ

Αριθ. 1

Κατατίθεται σήμερα την 31/1/86 και ώρα 16.00' στο Νομ. Έργο
Ο Καταθέτης

Ι. Παλαιοκράσσης
Γ. Σουφλιάς